

Trampy

9

Náís

nikola

nevy -

- kubi'

Kamarádi nám piší...

Prohlášení na obranu mé cti.

V pátém čísle „Trampa“ byl jsem hrubě napaden lidmi Poděbradské osady „Michigan“, o nichž jsem se mylně domníval, že jsou mými kamarády. Je pravda, že jsem osadu založil, ale rozhodně odmítám drzé lži, jako bych se na Račanech opil, tím méně, že bych křtil přítomné rumem, neboť Grandhotelier Blecha, jenž má na Račanech vegetariánskou restauraci, by nikdy něco podobného nepripustil. Šerif Novák a kapitán Kares z „Michiganu“, sami úžasně zbyřelci, beznadějně propadlí pijácké vášni, chtějí svoji pošramocenou pověst zlepšit na můj úkor. Nikoli, holoubci, mně kadidlem ctravných pomluv nepokadíte. Redaktor tohoto listu, Karel Melíšek, sám vášnivý abstinents, by jistě neudělal spolupracovníkem zvrhlého alkoholiika. Ptejte se lidí, kteří mne dobře znají. Ti vám ieknou, že celý můj život je zasvěcen vražednému boji proti alkoholu. Více než kdo jiný prakticky a akutně provádím úeslo „Pryč s alkoholem!“ O vás je naopak známo, že jste zvraceli po Poděbradské kyselce, že štabní kapitán Kares je ohrožen slepotou po požití dřevěného lihu, takže ani nevidí, jak mu rostou dlouhy, a že šerif Novák léčil v Karlových Varech ledvinovou nemoc. Proším, a to jsou lidé, jež mne chtějí pokáletí hnojem a koňskou močí! Prohlašuji kategoricky, že do osady „Michigan“, kde člověku vyčítají v novinách každou láhev osvěžení, již nikdy nepojeudu, a když, tedy s vlastními lahvemi na lihoviny. Z toho důvodu jsem také prodal tlumok a kanadky a koupil jsem si dřevěnou basu na flašky, kterou teď budu vozit na každý čundr. Caxeaui, cousules!

Při této příležitosti obracím se i k svým pražským nactiutrahčům a dím: Není pravda, že jsem z chaty „Lívanec“ chtěl zhotovit houseboat povolením základů a svrnutím této do Sázavy. Není pravda, že jsem na Jarově v hospodě vytrhal ze země zahradní lavice a podřezal smuteční vrbu. Není pravda, že jsem v šílenství opilců udělal z patnácti gramofonových desek kanadské zažertování. A konečně není pravda, že jsem v šatech přeploval Sázavu u Davle. volaje, že by mi v plavkách byla zima.

Každého, kdo mi oznámí další perfidní výmysly mých nepřátel z osad tu- i cizozemských, za odměnu pohostím na přátelském potlásku sklenicí lihuprosté ovocné šťávy „Ceres“. Proti nactiutrahčům, zakročím pak, kdyby na sůl nebylo.

Géza Včelička,
literát, tramp a člen spolku
proti obžerství.

Knihy pro nás:

Osudy českého trampa v cizině vylíčil znamenitě Michal Mareš ve své knize Pan Václav, český trhan v cizině. Je to humoristický román člověka, který se bez peněz toulal Evropou i Afrikou, aniž by se mu špatně dařilo. Kniha vyšla v Průlomu Praha XII., Fochova 42 a je za Kč 16.— brož. a 26.— váz. Výtisky na lepším papíře s podpisem autora a stránkou rukopisu váz. za Kč 50.—

Bagdad nad podzemní dráhou je New-York v podání amerického spisovatele O. Henriho. Dobrodružství, které vidí autor i ve zdánlivě klidném životě drobných newyorských občanů, podává s podivuhodně lehkým humorem. Vyšlo v Průlomu Praha XII., Fochova 42. Cena brož. Kč 24.—. Váz. 36.—. Pro odběratele celých spisů 20.— a 30.—.

**NEJLEVNEJŠÍ
A NEJLEPŠÍ**

ŠTOČKY

VOJTĚCH HRDINA
Smíchov, ulice ke Koulce č. 6.
Telefon 455-76.

dodá grafický reprodukční závod

Trampský oznamovatel.

2 trampové hledají dobré žáby na osadu, zvláště i dohromady. Zn. „Ruda a Jerry“ do adm. t. l.

Který kamarád mi daruje starší pumpky, košili a kedsy do adm. t. l. pod zn. „Nezaměst. aný.“

Hledám partnerku s chatou blíže hospody, jsem mírný a nenáročný, společensky vychovaný. Ctěné nabídky zašlete na adr. Eman Trojan, adm. t. l.

Na čundr českomor. vysočinou hledáme 2 dobré kamarády. Zn.: „Do 15./8.“ do adm. t. l.

Na výlety, na cesty, na letní pobyt
Kapesní lékárnička „Medica“
úplná, praktická, levná

Vyložena v lékárně v Praze II., Na Poříčí číslo 15.

— To už zase prodáváš svou chatu, Emáne?
— Ale přišel jsem z vojny, přibrat jsem tam dvě kila a teď je mi malá. W-f.

Venca Kučera není žádný skrblík. Tuhle Irčan vybíral v horku na pivo, a taky jde samosebou na Venca.

— Venco, dej něco na pivo.
A Venca je dobrák.

Dal.
Džbáněk.

Dva vandráci sedí na mezi. Jeden se hrozně drbe. Kroutí se, až konečně shodí kabát a košili a začne milou blechu prohánět. Druhý vandrák je dobrák od kosti. „Ale jen ji nech. Co sní a vypije, platím!“

Deko.

— Kadle, heleď, co to je? Ta naše čuba už tři dny nežere a hajnýho není vůbec vidět.

— Aby ho tak sežrala! L. S.

Zmrzlinář u nádraží. Dobrý tramp:
— Že mi nedáte za korunu zmrzlinu?
— Proč bych nedal, medle?
— Protože mám jenom šoufek. W-f.

— Karle, mi máme v osadě boxera a ten je jak Schmeling.

— Nehoň — —

— No, je zrovna tak starej. W-f.

NOVÉ TRAMPSKÉ PÍSNĚ

KLUBU KAPITAN FLINT

PRŮLOM • FOCHOVA 42 • KNIHKUPECTVÍ

3- Kč

z galerie tuláků života

III.

Francois Villon.

V létě roku 1431 narodil se v Paříži Francois Villon, slavný básník, tulák a dobrodruh. Ve dvaceti letech byl posluchačem artistické fakulty pařížské, na níž v roce 1449 dosáhl hodnosti bakaláře a tři léta později i titul mistra svobodných umění.

V dějinách literatury není nikoho, kdo by prožíval tak pestrý a pohnutý život jako mistr Villon, důvěrný přítel zlodějí, nevěstek a tuláků. V tomto okolí stává se z mistra svobodných umění a člověka nevšedních básnických kvalit tulák a zloděj, který je posléze odsouzen k trestu smrti provazem. Ve vězení napíše jednu ze svých nejkrásnějších skladeb „Le Testament“ (Závěť). Trest smrti je mu změněn v deseti-leté vyhnanství — a zde veškeré stopy mizí.

Balady mistra Villona vyšly jako první svazek sbírky „Prokletí básníci“ (Symposion) v překladu Otakara Fischera,

Francois Villon:

BALADA o tlusté Margot

(Le Testament — překlad Fischerův)

Své dámě sloužím-li a mám ji rád,
zda sprostým vulpasem se proto zvu?
Dovede moc a opětovně dát,
a z lásky k ní já sahám po kordu.
Jak přijdou hosté, džbánek popadnu
a pro víno jdu, aniž tropím hřmot;
sýr, chléb a ovoce je další chod —
Dím „dik“, když účet tučně vyrovnán,
„jak vás to chytne, buď vám to zas vhod
zde v hampejzu, kde rozbili jsme stan!“

Když nemá vindry a chce se mnou spát,
„no, to by mi tak hrálo“, na ni řvu,
vidět ji nechci, zabil bych ji snad,
pásek a spodničku i šat s ní rvu,
hrozím, že ji to strhnu jako mzdu.
Za boky chytá se ta
a kvičí: „Ježíš Marjá, na Margot
jsi kráiký!“ Třisku popadnu co zbraň,

abych ji třeba do srňáku bod
zde v hampejzu, kde rozbili jsme stan.
Pak řekne: „Mir“ a pustí nojný smrad —
má život nadmutý jak ropuchu —
a tahat začne mne a muchlovat
a rozkřikne se: „ne tak pomalu!“
Opilí usnem spánkem ožralů.
Ráno, když břich ji vzbudí ze dřimot,
pozorně, aby nezamáčkla plod,
lehá si na mne. Jsem jako rozmačkán,
jak rajtuje si, vzteká, čehý, hot,
zde v hampejzu, kde rozbili jsme stan.

Mám po starostech! Nebojím se psot!
Jsmo pasák s holkou. Dvojice jsmo slot.
Kdo stojí za víc? Rovný je náš rod.
Prašť jako uhoď. Jako u těch vran.
Milujem špinu. Špina je nám vhod.
Život nás vypliv. Plijem na život
zde v hampejzu, kde rozbili jsme stan.

— Voni mi z tý soutěže za písničku poslali kanadskéj nůž.

— To je přece tureckej způsob.

— ?

No, sultán posílal zase tomu, kdo ho votrávil, zelenou šňůru.

W-f.

**HERGOT,
ZASE UŽ NETEČE**

Prohlášení.

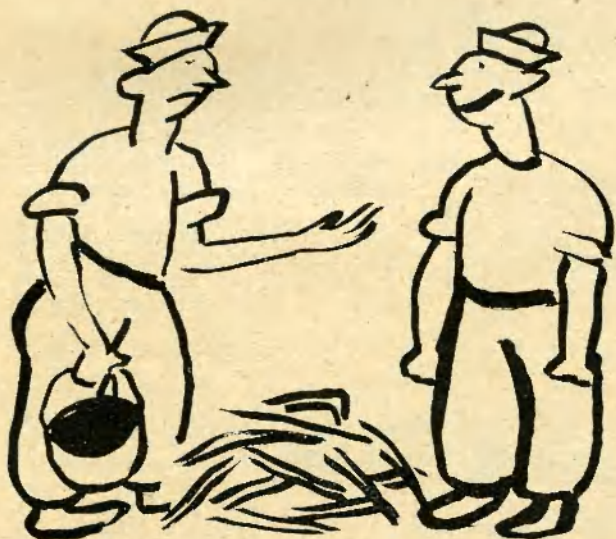
Ke článku uveřejněnému v časopise „Tramp“ dne 21./3. 1929 pod nadpisem „Trampi, „Fronta“ a syčáci“ prohlašujeme, že veškeré urážlivé výroky, týkající se Dra. Václava Augusty, redaktora v Praze, odvoláváme a omlouváme se, že k jich uveřejnění došlo.

REDAKCE
časopisu „Tramp“.

Longen:

— Longen

— Franto, půjč mi sirky, ať rozdělám táborák!
— A to myslíš, že jich mám tolik?

Lecián.

DĚCKO — nebezpečná hračka.
DEFEKT — na gumě je taktéž nebezpečný.
DEKOLTÁŽ — aby nebylo vidět to, co je vidět, protože to nemá být vidět, čili rafinovaná cudnost.
DEMOKRACIE — se u nás nevyskytuje.
DÉMON — se pije (protože se říká: démon — alkohol).
DIVAN — zbytečná věc v létě.
DLE — úsudku jiných hezká.
DOBYTEK — mírná nadávka pro Pražáky s náručemi květů.
DRŽKA — viz rozbíjeti.
DOPRAVA — do Davle nestojí za nic.
DOŽRANÝ — namíchnutý — plný jak nočník atd.
DRDOL — historická památka.
DOU — dál.
DÍVKO — dnes naposled jsme sami.
DVOJSMYSLNÝ — mluvíti slušně.
DRAHOTY — viz Cavyky.
DUNÍ — koleje.
DUEL — když se dva perou.

Mík:

trampský SLOVNÍK naučný

Redigují St. Mlšk.

C — Č.

CÁR — kus hadru a bývaly vládce Ruska.
CAVYKY — se nemají dělat.
CELA — je bílá dle písně: „Vona byla celá bílá...“
CENSURA — viz „Trn“ — souvisí též s celou.
CIBULE — hodinky.
CIHLA — prostředek k sebeobraně a k pohlazení.
CIGARETA — se vypůjčuje.
CIRKUS — viz: potlach.
CÍTITI — s někým nebo něco.
CÍZOPASNÍK — počíná blechou a končí nevítaným hostem.
COGNAC — drahý osvěžující nápoj.
CYANKALI — prostředek k otravě. Jistější je „Fronta“.
ČAJ — nebývá obyčejně k pití.
ČÁRA — přes rozpočet, nebo muž nevšední štíhlosti.
ČLUN — správně škunér.
ČTYŘI — na jednu je taky moc.
ČUBKA — žena psa.
ČURBES — zmatek a pod.
ČERVAS — obávaný skaut z Proudů.

D.

DÁLAVA — vyskytuje se ve všech sentimentálních písních.
DÁMA — zřídka se vyskytující bytost.
DAVID — se honí.

— Jestli pak, rošťáci, víte, co to je ozon?
— Ale jo, patrone, dyť tu chodějí turisté, ale my tomu říkáme jinak.

Tramp. kanadky

**Anglická
obuv**

pro

sport
vycházku
i společnost

**Jar. Bohata
Smíchov, proti Knížecí**

„Keds“

Orig. am. „Hood“

A^{dur:} Táborák

Až den se ztratí v houštině
až zmlkne v hnízdě pták,
na opuštěné mýtině
zažehnem táborák.

Ahoj, trampové, kde jste, kde?
Je tichý podvečer.
Vylezte, hoši, vylezte,
vylezte ze svých děr!

Pod paží něžnou kytaru,
po boku dívčici,
pojdte v divokém rozmaru
zazpívat měsíci.

O Margaretě rudých rtech
a prsech jako květ,
o Johnym, jeho bolestech,
a proč ho mrzel svět.

Hleďte na Jacka Piráta,
jak banjo prohání,
až se mu hlava střapatá
rozulála na strany.

A plavá Mary z Omahy
hladí jej očima,
v nichž hoří sláva přísahy:
„Jsem, Jacku věčně tvá!“

Táborák srdce zahřívá,
Mary se tiskne blíž,
Píráť se láskou rozplývá,
cítě tu sladkou tíž.

„Hoj, Mary, sladký poklade,
jak krásné oči máš!
Pro ně by krad. kdo nekrade,
když naň se podíváš!“

Poruč mi, já ti uloupím
tu nejjasnější z hvězd,
ach, odpusť, Mary, co ti dím,
já nebe ti chci snést.

Dej mi pít vína svojich rtů,
Mary, ach, buď jen mou.
S nebe ti darem přivezu
Velký Vůz s polárkou.

.....
Chtěl bych se s tebou mořem dát
na malém škuneru,
v tajfunu s Tebou ztroskotat
u rajských ostrovů.

Přistál bych s tebou u břehů
v nejtíši zátoce
a položil tě do mechu
lehounce, lehounce.

na pampě bych ti z palem pak
splet rančo v bezpečí,
abys' neměla nikdy strach,
když byl bych na léči.

Tak bych tě chránil, Mary má,
ode všech úkladů
a chytil bych ti papouška,
bílého kakadu.

Ten by se brzo naučil
lásku ti vyznávat.
Křičel by stále ze všech sil:
„Mary má, mám tě rád!“ —

Táborák srdce zahřívá,
dívky se tisknou blíž,
a jejich ústa pálivá
jsou jako rudý kříž.

„Ukřížuj, Jacku, ukřížuj
svá ústa na mojích!
Rci, Jacku, zda jsi jenom můj,
můj krásný loupežník!“

Olup mne celou, celičkou,
o všechny klenoty,
o ňadra, jež se touhou dmou,
o granátové rty.

Nechci se bránit, věř mi, věř,
svaž mne svým objetím,
jak lovec ulovenou zvěř!
Netrap se svědomím!“

Táborák tiše zhasíná,
dívčím se chce již spát.
„Hoši, je pozdní hodina,
musíme dozpívat!“

V červenci 1929.

— Víš, proč přešli Židé suchou
nohou Mrtvé moře?
— ???
— Protože měli sichr vod Bohaty
kanadky. Mk.

Co byste dělali

kdybyste měl zítra umřít?

Redaktor t. l. navštívil populární trampy a předložil jim tuto otázku.

Eman Trojan: Předplatil bych si doživotně obědy.
Bočan, šerif Utahu: Dal bych si vyplombovat zuby.
Háňa tramp: Říká se kdoví jestli.

Váblo, šerif údolí Hadrů: Udělal bych si vážnou známost.

Švestka, šerif údolí Děsu v. v.: Najed bych se svíčkový — mám ji děsně rád.

Grizly: Hm — — —

Tramp Fučík: Zadal bych si k Elektrickým podnikům.

Jan Bergman: Koupil bych thérapapír na střechu.

Margon, jeden za všechny: Dolores — Del — Del —

Del bychom volali.

Jirka Kapusta z Havranu: Navštívil bych pana spisovatele A.....u.

Géza Včelička: Vzal bych si v „Trampu“ foršus.

Irčan: Hahaha...

Kučera Věna: Zaplatil bych ten rozbitej stůl u Kaňků.

Malá dáma z Velkého domu: Uvědomila bych si, že

je nutno pracovat pro lidstvo a společnost.

Éda Beneš: Promluví o tom šife v zahraničním

výboru.

Jura Silver: šejdrem.

Artur Longen: To ví Bůh, já a pan Huňa.

Karel Hradecký: Rozdal bych veškerá, na skladě

jsoucí plnicí pera a založil bych novou osadu

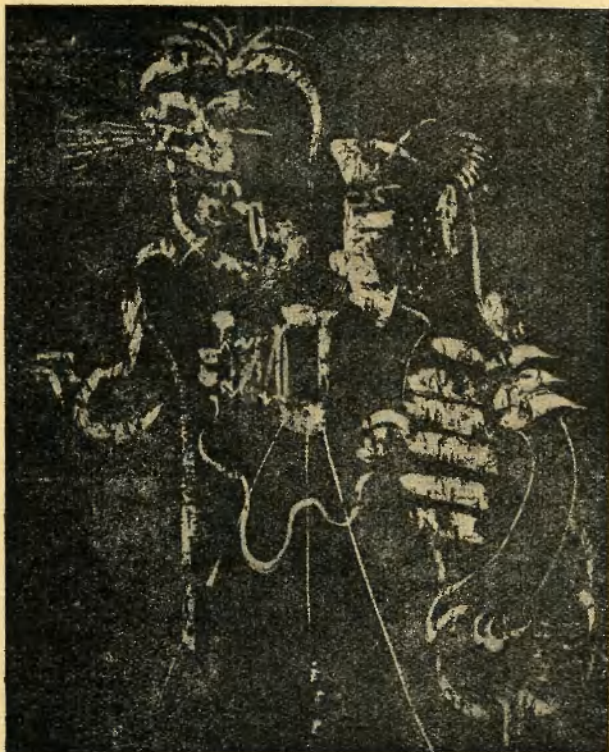
Bočan, šerif Utahu: Děte mi s tím do — — — —

Víš, že ten vorloj hodím do latriny?
— Nebůh, dyť je stříbrnej!
— Ten tam taky patří.

Váňa:

Fčelička:

— To fotografuješ tmu?

— Jo. Já sem začátečník, a ta se mi dycky ze všeho nejlíp povedla.

— Ježíšmarjá, kluci, kerej pastoušek se mi do těch kanadek vykanadil?

Inglmayer:

poslední čundr.

(Kapitola 2.)

Teda von vlastně doma byl. To mi žádné nebude povídat, že nebyl. Ale, jak sem řek, každej je na mně neupřímně až hamba, tak holt doma bejt nemohl! Já sem nevěděl jak se do toho leze a kerej hadr je akademickéj opčan jako von — tak se ke mně bosej kočovník taky nesmí hlásit a nemoh bych bejt doma pro žádnýho vůbec a pro žádnou zvlášť.

Tak vidíte aspoň že sem člověk uznalej. A bylo mně to docela Expres, jestli je doma anebo-li nejni. Co zbejvá chudýmu sportovci než namlouvat si honem toho, kdo je zrovna po ruce. A po ruce byla jeho matička.

Povídám: „Ach jaká škoda přeškoda, milostivá paní že ho není tuto. Dybych věděl že ho tuto bude zejtra, počkal bych tady na něj. Je to můj nejlepší kamarád — druhej se takovej nenajde. Vod rána sem nic nejedl ale furt si rád vzpomínám jak sme spolu to krásný mládí strávili a von se dycky tak dobře učil. To víte, člověk hladý koktá, ale já to myslím upřímně. Já du pěšky do Ameriky a nevím co na mně čeká. Já vám pošlu votamtáť lístek. Dejte mi napít trochu vody a já pudu si hledat nákej noclech!“

Matička kamarádova koukala tak roztodivně že sem nemoh uhádnout co si asi myslí. A jak sem to tak nemoh uhádnout, matička zmizela, kam se poděla, tam se poděla. Jako dyby bejvala věděla ta hodná a vskutku inteligentní paní vznešených způsobů že hádám a že bych se dal rád podat, učinila takovýdle věci:

Dala služebnými duchami přinýst moc zrádla na samým jemným porculánu. Pivo v křišťálovým čbánku, sardynky ve stříbrnejeh konzervách. Ubrus samej krepsatěn. Párátka ze slatkýho dřeva, potom mně ustlali ty dobrý lidi v posteli takový nádherný že sem nevěděl jak se do toho leze a kerej hadr je pod sebe a kerej na přikrytí. No a ráno to kafe! Co bych povídal dyš se to ani nedá vypsát. Na cestu ranec buřtů, buchet, sejra! A dyš pak sem si to chtěl už hasit pryč, přide nákej pán a ptá se taky na toho mýho kamaráda. Byl to děsnej dandy a měl v ruce ténysovou pláčačku.

„Von ešte spí“ — švitoří matička. Já sem se na ni nechtěl kouknout, přece sem tramp dobrý a nemám rád dyš se někdo blámuje. No ne? Ale to má kebule nevzhledná a nespoutaná se tak na ni votočila a mé chrpové očka se na ni vykulily že sem měl strach aby nadobro nevopustily ložiska.

Takový zámožný dámy to se ví neztrácejí nikdy duchapřítomnost a z těškejch chvíl si snadno pomáhají.

„Von přijede až za tejden, von je vodcestovanej.“ To už sem se na bábu nedíval a nic sem nemoch vidět. Zamrkala na toho frajera tak náruživě, že sem to slyšel zamlaskat. A musel sem se stydět.

Frajer porozuměl, matička byla spokojena — a mně si ty dobrý lidi udobřili zázrakem, kerej právě vypukl. Bába mně představila jako kamaráda synáčkova, spolu že študovali, jenže je pořád na světě chudoba kerá ovšem ctí nepotratí a tak musím jít do svě-

Gogo:

— Pane trampe, kam vede tenhle most?
— Na druhou stranu!

Dvě námořnické.

Jim: „Bile, ten náš patron je hrozně surovej. Tuhle se jeden plavčík zamotal do vratirahna, tak poručil zlámat mu dvě žebra, ale zpozorovalo se, že už žádný nemá, tak mu nechal vykloubit biskupa.“

Bili: „A to je něco? To tuhle u nás na škuněru upadla kuchtíkovi z nosu nudlička do polívky a kapitán mu poručil, že se musí před celým mužstvem vysmrkat do šnuptychlu!
Elseap.

Hádali se tři námořníci, který kdy sloužil na větší lodi. První praví: „Naše loď byla tak veliká, že kapitán měl k dispozici automobil, aby mohl dávat instrukce.“

Druhý na to: „To nic není. To u nás hlídka na hlavním stožáru musela vyjít o týden dřív, aby včas vylezla ke střídání ve strážním koši.“

A třetí vece: „Tak to u nás byly přece jen největší lodě. Tam měl vrchní kuchař k dispozici ponorku, aby se mohl přesvědčit, jestli jsou v kotli s polévkou všechny přípravy.“

Je známo, že šaty dělají člověka — ale známější — že košile dělá trampa! Proto trampové a vůbec — si opatří na silnici, na vodu a do osady speciální trampskou košili originelního anglického nebo amerického vzoru. Už za málo peněz Kč 22.—, 29.—, 32.—, dostanete dobrou trampskou košili. Vlastní výroba, dobrý střih, Ia jakost. Ota Hahn, Praha III., Mostecká 22.

ta na zkušenou a každé nemůže mít mlejn a pravej čínskej porculán. Až do Hodonína nebo eště prej du dál a pořád pěšky, to ho chudáka budou asi bolet nohy. A jak to ten dandy uslyšel, povídá:

„Ájájájáj — to mně hrozně zajímá! Víte já sám tedy to nedělám, inu já nejsem takovej statečnej a pak — sem jaksi vázanej a musím se starat o podnik, já mám továrnu jednu tady a jednu u Kladna, tak člověk je jaksi připraven o krásu světa, o romantičnost — — rukulíbám milostivá paní, já bych šel toho pána kousek vyprovodit, dovolíte? Pudeme tadydle zadem aby nás nikdo neviděl.“

Tak sme šli, ale ne dlouho a já byl děsně rád. Ten chlap nacancal takovejch hovadin že sem dostal chut na trochu voysa. Z dálavy se blížila dáma kerá třímala rovněž plácačku na ténis a tak mně frajer rychle opustil. A poslední slova byla tak dojemná, že na ně do smrti nezapomenu:

„Já už se musím vrátit. Dyby zas vo vás něco bylo

v novinách, napište ať je tam zmínka o dobrotě milostivé paní a že má drahý porculán — ona si na to moc potrpí. Šťastnou cestu a tady máte maličkost — jestli se neurazíte.“

Tak abyste věděli proč klábosím vejš vo tom bábiným krásným nádobí! Ináč by mně ani nenapadlo dělat někomu reklamu.

Zmiznul a já stál u silnice s padesátikorunou ve dlaní.

I vlez sem do první putyky, podívat se zblízka na ni!

Dyš sem ty prachy dostal, to mi zajásalo srce a já si myslel jak se to teď bude vesele šlapat. Ale jak sem vyšel s tý krčmy tak sem čul jak se to vůbec šlapat nebude. Silnice byla najednou tak úzká, že sem furt měl ruce ve vobou pangejtech a na konec byla tak rozřepaná že sem si myslel hergot kerým tím francíkem vlastně pudu!

Pokračování.

DRESY TRENovací

STANY - KEDS dodá

S P O R T E X

VINOHRADY. - U NÁDRAŽÍ.

MAMINKO, MÁMO - KAPITÁN - ZLATOUČKA LADY - MARGARETA

a jiné nejlepší trampské písně JARKY MOTILA a ostatních populárních autorů vydalo nakladatelství

JOS. ŠVÁBA V PRAZE III., MOSTECKÁ 3.

Žádejte první album trampských písní pro zpěv a klavír za Kč 15.—.

dovo uje si předvés i

DÉMON

Z RIO-DE-TORONTA

(děj ze západu o 6 dílech)

Napsal: Svatinoha

Režie: R. Moš

Fotografie: Dítě Vinohrady

Osoby:

Lydie: Marie Zieglerová — Hill: Eman Trojan
Rudyard: V. Kučera — Pastor: K. Melíšek

Zrzavá Loty: Olga Pastrová

Šerif: Hoňa

Majitel Baru Záhoří: Bob z Hurikánu

Lydie po smrti svých rodičů osiřela.

1—100 m: Lydie odjíždí dostavníkem do Štěchovic. Cestou ji obtěžuje vyvrhel a zloděj koní Rudyard. Mladý, dozadu učesaný, Hill Salvarsan jej srazí do špinavého kouta voru. Lydie s pláčem děkuje a sděluje mu, že odjíždí do Klondyke, vzdáleného 800 mil.

Budu se žít volley-ballem.

100—200 m: Hill doprovází Lydii. Na kopci zvaném Stříbrný skáčí se tato k zemi, její hlava se zaboří do bařiny. Hill ji vysvobodí pomocí anteny, kterou strhl se střechy blízkého činžáku. Majitel střílí. Hill jednou rukou vleče Lydii a druhou opětuje palbu. Sestřelí domácího pána, který spadne do hučícího Yukonu. Voda se zavře. Kola na vodě.

200—300:

Hra větrů.

Lydie omdlí. Otevírá oči. Hill ji líbá.

300—400: Hill má kruhy pod očima a rozčuchané vlasy. Lydie spí. Líbá ji neustále.

400—485 m: Rudyard procítá ve voze. Spěchá do krčmy U Císařů, kde shromáždí sobě rovné padouchy. Sedají na koně a v divém trysku pronásledují Lydii a Hilla. Na cestě jim praskne guma. Při tom zpozorují blížící se bouři, uchýlí se do krčmy U Lišků. Hrají poker. Přítomný šerif je na neštěstí opilý.

Lovci jemných dívčích kůží z Margonu se vrací.

485—600 m: Barman Liška ohlašuje policejní hodinu. Rudyardova rota jej zastřelí. Lovci z Margonu vyzývají šerifa, aby zakročil. Šerif vstává, ale padá pod stůl. Margon dělá pořádek. Revolvery, dým. Polovina padouchů je postřelena, leč Rudyard prchá s dvěma tucty sobě rovných lotrů.

600—700 m:

Bouře.

Hill se uchyluje s Lydii k pastrovi, který byl sesazen anglikánskou církví pro neřestný život a žije v jeskyni. Pastor jim poskytuje pohostinství. Hill si lehá statečně na zem.

Blíží se noc.

700—720: Rudyard dospěje až k jeskyni a naslouchá. 720—780: Lovci Margonu ztratili stopu a uchylují se do baru Záhoří. Majitel baru je tajným spojencem Rudyardovým. Zrzavá Loty, jeho číšnice a pravá ruka se snaží lovce opít, když zjistila, koho

pronásledují. Dodává 40 piv gratis. Lovci pozorují úklady a vylévají tajně alkohol pod stůl.

780—800 m: Hill cítí podivný zápach. Pátrá elektrickou svítilnou a zjistí, že jsou to Lydiiny vlasy.

Petrolej.

800—10 m: Rudyard stále naslouchá i on cítí cosi. 810—90: Hill začíná chápat, Lydie padla hlavou do bažiny. Objevil ložisko petroleje. Vykrade se z jeskyně a sedá na koně. Rudyard ho stopuje.

890—10 m: Pastor se probudí žízni, vzpomíná si, že mu došla zásoba whisky, sedá na koně a odjíždí ke Štěchovicům.

910—50 m: Lydie probuzena hlukem, vidí, že je opuštěna, jata jsouc neblahým tušením, vyskočí na koně a jede do noci, nezná však cestu.

950—1000 m: Lovci z Margonu objeví ve sklepe stroje na padělání peněz. S revolvery v ruce přinutí majitele baru a zrzavou Loty k přiznání. Potom je přiváží ke koním a jedou po Rudyardově stopě.

1000—100 m: Hill ujíždí do Štěchovic zaregistrovatí pozemek a tím si zajistit kutací právo. Rudyard mu na Dlouhé Míli nastaví nohu a rozpoutá se zápas.

Kdo kohol

1100—50 m: Pastor spatří zápas a ujíždí pro pomoc do Štěchovic.

1150—200 m: Rudyardova rota zajme Lydii i oni tuší petrolej.

Přiznej se, bestie!

1200—50 m: Lydie se nepřiznává.

1250—300 m: Hill je přemožen přesilou. Banditi mučením vynucují přiznání, kde se nachází petrolej. Lydie je statečná, Hill rovněž.

Zemřeme raději!

1300—80 m: Šerif zatím vystřízlivěl a naslouchá zprávám pastorovým. Sedá se svými pomocníky na koně a odjíždí na místa naznačená turistickými značkami.

1380—410 m: Rudyard soptě vztekem, káže oběsit Hilla a Lydii, každého na jiném stromě.

1410—500 m: Lovci z Margonu se objevují na kopci. I šerif se blíží.

Ruce vzhůru!

1500—25 m: Rudyard se vzdává, neboť je obklíčen. Šerif poznává v Rudyardovi démona z Rio-de-Toronta. Odbývá se krátký soud. Oprátka.

1525—600: Pastor okamžitě požehnává páru šťastných milenců. Whisky, kterou s sebou veze, dává k dobru statečným lovcům z Margonu. Ostatní zločinci zrzavou Loty nevyjímaje, předávají rukám spravedlnosti.

1600—610 m: Květy a lavička z březových kmenů.

Lydie, co budeme dělat s petrolejem?

1610—615 m: Lydie se směje zvonivým smíchem.

Mazala jsem si hlavu petrolejem, abych nedostala vši.

1615—700 m: Polibek.

Dobrou noc.

TRAMP-KONSERVY

TRAMPING-WEEKEND-PAKET sestávající z:

1 krabice salátu z volské tlamy, 2 zvěřinových, 1 gulašové (hovězí) a 2 jádrových konserv zasílá proti dobírce za Kč 24— vyplacené továrna jemných konserv

E. UNGER, MARŠANSKÉ LÁZNĚ (ZAL. 1885.)

(Společník firmy je Michal Mareš, básník a klobásník.)

V Davli zastavil jeden pačour jednoho trampa a ždá:

— Já jsem August Dudelsack a dejte mi, pane trampe, pár facek.

Tramp se ovšem dlouho nepřipravoval, ale napřed se zeptal:

— A proč?

— Proto, abyste mi dali taky jednou něco z lásky a od srdce.

Než to dořek, už je měl. Páreček. Ale pan August Dudelsack se dal do smichu.

— Co se smějete?

— Ha-ha-ha. To sem vás napálil. Dyl' já nejsem August Dudelsack, já sem nejmenovaný redaktor Večerního listu...!

Váma

— Pane vrchní, deset deka špek-burty, ale hodně krvavýho. Já sem chudokrevnej...

Olda Straka

**Pod-
karpatská**

R
U
S.

NA PRÁZDNINY.
NA DOVOLENOU

PATENT
**FOTO
OKAM**
Kč 175.-

ZVĚTŠ. PRÍSTROJ Kč 95.-
PRAKT. SVĚTLOST
DVOJ. ANASTIGMATU
FOTO **OKAM** ZAVODY
PEJSEK & SPOL.
PRAHA I. VALENTINSKÁ 1.

Dobrý tramp Bogan chytá ryby. I jde okolo pan Štříbrný, spokojeně se zatváří a vece:

— Tak se mi trampové líbí. A to chytáte ze sportu nebo pro zábavu?

Bogan se otočí, plivne do vody a ochotně odpovídá:

— To víte. Ze sportu i pro zábavu, abysme měli co žrát... B.

— Kde spíš?

— Na pravé straně!

Grizzly.

Boty „Keds“ od 46.-
Torny nové italské od 50.-
Chlebníky od 26.-
Stany od 160.-

KOŠILE, KALHOTY

Největší výběr v Praze

SPORT DŽBÁNEK Spálená 30

Poučný přednášky klukům. II.

v anglické noclehárně

sedmdesátého řádu.

Ten, kdo nebyl dosud u „Old Kirka“, ten dosud vůbec neví, co je to život. Jediná noc u starého Kirka člověka poučí více, než sto svazků nejnaturalističtějších románů. Ví, že všichni stůněte po zlatých dálkách ciziny, že bažíte po nějakých dobrodružstvích a proto vám povím něco o noclehárně, do níž má záchody v takovém stavu, že každý si jde raději udělat pohodlí za dům. Byl jsem tehdy mládenec hloupý, jenž tam šel, poněvadž na londýnských ulicích se nikdo v noci zastavit nesmí. Strážník ihned dotekl se ramene, když se člověk v únavě opřel o zábradlí parku a spustil:

„Why dont you go home?... Stopping in the streets at night is forbidden...“

Jeden tulák s napučeným nosem mne vzal k starému Kirkemu. Když jsme vstoupili do vrat, ovanula mne zvláštní vůně. Povídám svému druhovi:

„Co je to?“

„To ti tekou sliny, vid?“ povídá můj druh. „Pánečku, to starej Kirke opět pečce pejsánka... Von na to má... Kdybys jen viděl, kolik uzenejch psích šunek má v spížárně...“

„A je to dobrý?“

„Ty jsi ještě nejedl psa?“

„Ne... ještě nikdy.“

„To je lahůdka... Včera starej Kirk mi dal na chleba namazat trochu sádla z pudla... Měl v tom zalitý drobcečky... Nikdy jsem nic lepšího nejedl... Dneska si starej Kirk udělal guláš.“

Šli jsme dále. Vstoupili jsme do veliké síně. Tam na několika pokrývkách na zemi ležela chlapiska. Jeden měl přes tvář černý šátek. Jiný se šklebil bezzubými dásněmi. Hráli v karty. Vzduch byl tady hrozný. Po stěnách se mihaly stíny. Chtěl jsem si sednout, neboť jsem neměl odvalu jít dále, ale můj společník mi řekl:

„Tady nemůžeš spát.“

„Proč?“

„Tady jsou jen syfilitikové... Mají svojí vlastní klubovnu... No, půjdeme dále.“

Díval jsem se s hrůzou na ty bytosti. Nyní jsem viděl, že mnoho jich má obvazky na tvářích. Nemoc je prohlodávala. Třetí stadium. Člověk z druhého stadia byl by u nich považován za šlechtice. V koutě seděl jeden slepý. Jeden ze syfilitiků mu přátelsky říkal, jak pokračuje hra. Říkal mu monotonním hlasem, jsa patrně již dobře navyklý na tento druh služby:

„Teď bere Jimmy pět farthingů...“

Pak byla chodba. Klopýtli jsme tam o člověka, jenž tam spal v dřepu. Ne, nespál tam v dřepu, ale odbýval si tam svoji potřebu. Tázal jsem se svého společníka:

Mik:

Návrh na zrychlení dopravy Bráník-Davle.

„A to starej Kirk dovolí?“

„Starej Kirk před půlnocí přijde s půdy vybrat taxu a pak zase zmizí... Do baráku mu celkem nic není a chlapeci si tady udržují pořádek sami, neboť jinak by se ani neměli kam jít vyspat.“

Vstoupili jsme do místnosti, kde bylo pět nahých žen. Byly to staré žebracky, které stáhly se sebe šaty plné vši, neboť jinak by nemohly spát. Šaty měly na chodbě. Ty ženy kouřily cigarety, jež si smotávaly z hromady tabáku, kterou měly mezi slavníky. Byl to tabák ze slavíků, jež si za dne nasbíraly. Dávaly se na nás celkem klidně. Všechny vyhlížely jako čarodějnice. Povídaly si. Místnost byla plna dýmu. Jedna si stříhala nehty na nohou. Pak jiná se zdvihla, šla k velké konvi v koutě a napila se.

Pojednou se ty žebracky rozkřičely:

„Co se koukáte, chlapi?... Máme vás polejt?“

Můj společník zavřel dveře. Právil:

„Ty báby jsou ohromně počestné... Ty by tě tam nenechaly vyspat za žádnou cenu... Jedna měla kdysi dům... Chlastem a sázkami přišla o všechno.“

„A teď žebrají?“

„No, moc toho nevyžebrají... To je zvláštní, že lidi dávají dosti žebrákům, ale nikdy ne opilým žebrákům... Jakmile člověk pozná, že ta žebračka je opilá, pak hned zavře portmonku.“

Starší šatstvo

Obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u
„PARTIE“, PRAHA VII.,
 Belcrediho třída číslo 40.
 Ceníky vetešnického zboží zdarma

„Co je to tady za řev?“

„Jo, to je z tamhle těch dveří... Pojď, ty jsi tady ještě nikdy nebyl a proto tě to jistě bude zajímat...“

Vstoupili jsme do místnosti, kde bylo asi deset chlapíků, kteří se zabývali zvláštní prací. U nás se tomu říká „hrátí maso“. Je to plácání přes obnaženou zadní část těla. Jedno individuum stálo s hřbetem ohnutým a kolem stála skupinka s rukávy vyhrnutými. Nikdy v životě jsem ještě neslyšel tak silných ran. Počítal jsem, že ten nešťastník, když nebude včas zachráněn, bude mít za hodinu ze sedací části mleté maso. Po každé ráně jen heknul. Rád bych mu viděl do tváře, ale nepodařilo se mi to. Tu jsem si s úžasem povšiml, že on klidně kouří. Mezi rty mu planula cigareta. Při těch nádech, jež by dovedly pochroumat i vola! Můj společník ke mně zahučel:

„Nechceš si taky přisadit?“

„Ne...“

Konečně byl nešťastník osvobozen. Vzpřimil se, natáhl si kalhoty a pak řekl:

„Počkejte, kluci, teď vám to vynahradím...“

Jiný chlapík si spustil kalhoty. Objevila se kůže plná vyrážky. Jeden muž děl mrzutě:

„Na tobě si moc nedáme... vždyť ty jsi samá kost.“

„I jen si přeraž ploutev!“

Zatím co se ozývaly nové rány, já jsem se svým společníkem vycházel. Zahučel jsem:

„Tady je veselo!“

„Tady je vždycky veselo... Počkej, až si tady zvykneš a budeš mít narozeniny... To budeš koukat, co ti kluci tady dovedou... Když já jsem tady byl při posledních narozeninách, tak jsem dostal od kluků celou pečenou slepici...“

„To bylo od nich hezký!“

„A jak byla upravená!... No, nebyla zrovna celá, jen kousíček jí chybělo... ale to jsem si tenkrát pochutnal.“

„To ti ji koupili?“

„Eh, koupili!... To by nebyla tak udělaná... Ty asi ještě nevíš, odkud my máme hodně jídla... Tady je na blízku nemocnice... Ten velikej, červenej špitál... každě den tam umře dvacet lidí... Tam nám dávaj jídlo... Totiž, voni nám ho nedávaj... Je tam taková nádrž... na dvoře... Když nemocný s nakažlivou nemocí něco nechal, tak se to tam hodí a pak oni to polejou nějakýma těma čpavejma vodama... Tak ty tam házej ty vobvazy a když někomu nohu uříznou, tak se to dá tam taky... Až v deset hodin dopoledne přijde člověk, kterej tu senkruvnu hlídá... Do desíti si toho můžeš vybrat, když tě nikdo nevidí... to se ví... Tak vodtamtud byla ta moje slepička... Eště teď se mi sbíhají sliny.“

„Ale vždyť je to po nakažlivě nemocnejch!“

Vypjal prsa, hodně špinavá v hodně železném tričku. Udeřil se do nich, ale pak si odkašlal, pokud jen mohl, nenápadně do dlaně. Vydechl:

„Holenku, našince se nechytá nic... Víme, jak si stojíme... My kluci z moře máme železný zdraví... Kam takovej mrňavej bacil na takový tělo?“

Dále byla místnost kuřáků opia. Viděl jsem již dříve několik kuřáren a proto jsem nebyl nijak překvapen. Kolem stěny byly slavníky a na nich ležely ztrnulé postavy. Bylo tam také několik žen. Dvě ležely spolu a objímaly se. Jejich horké ruce si navzájem hladily těla. Jedna se pojednou posadila, odhrnula si vlasy s čela a dívala se do středu místnosti s dlouhým úšklebkem. Dolní ret jí visel dolů. Pak po tomto rtu jí skanula slina. Pleskla na nahém koleně. Po prvé slině skanula druhá. Dlouho tak ta žena setrvala. Sliny jí ustavičně kanuly z pootevřených úst. Pak povstala a potácela se ven. Držela si opile sukni.

Jeden muž jednotvárně kýval hlavou. Cosi bručel. Byl vyhublý na kosť. A neholený vous na kostech jeho tváři se podobal zvláštnímu moru, zvláštní chu-

chvalcovité houbě, jež ujídala kůži. Také na jeho prsou byl tentýž mor. A jeho lebka byla zcela lysá. Veliká, rudá žíla šla jejím středem.

Žena se vrátila. Dochechtávala se. Sukni měla pomáčkánu. Jeden muž se probudil z opojení, podíval se na ni. Patrně mu byla jen pouhým stínem, ale přece jen rozpoznal, že je to žena...

Vztáhl k ní ruce a řekl smutně:

„Pojď!“

Nebyla to jeho žena, nebyla to jeho milenka, ale byli spojeni něčím více, než je sňatek a láska...

Byli spojeni Bohem Velikého Jedu.

Šla...

Vzal ji do náručí...

Vyšli jsme...

Můj společník pravil:

„Je tu ještě několik místností, ale tam se podíváš až jindy. Bude již bezmála půlnoc a starej Kirk tady bude... Či se ti nechce ještě spát...?“

Nechtělo se mi spát, byl jsem rozechvěn nevidanými obrazy, ale neměl jsem odvahy dále procházeti domem. Řekl jsem:

„Stojím sotva na nohou.“

Zavedl mne do místnosti, kde spala bída, žebráci, zloději a tuláci. Voněl tam grog... Osvěžil jsem, neboť tam byla velmi družná nálada. A za chvíli přišel starej Kirk, domácí pán, aby nastavil špinavou ruku s okousanými nehty a vybral poplatek za nocleh...

S
O
B
O
T
A

Co nás zajímá

— Osada „Albatros“ uspořádala v rámci oslav desetiletého trvání osady ve dnech 30. června a 5., 6., 7. července sportovní závody, za spoluúčasti závodních týmů dalších 7 osad: Utah, Údolí děsů, Zlaté Údolí, Havran, Toronto, Key-West a Poslední Mile. Závody obsahovaly následující disciplíny: football, přetahování lana, wolleyball, plavání, běh na 100 m, gross-country (as 4 km) a vrh koulí.

Výsledky jednotlivých závodů:

V neděli 30. června fotbalové zápasy na hřišti S. K. Březové v prvním zápase vítězí Albatros nad Key-West 4:0 (0:0). Hráno dvakrát 30 minut. — V druhém zápase poráží Toronto Údolí děsu 2:1 (0:1), ale scratschovalo další zápasy pro zranění 3 hráčů svého mužstva. Ve třetím matchi poráží v nejostřejším zápase soutěže Utah Zlaté Údolí 1:0 (0:0). Zlaté Údolí podalo proti obdržené brance protest, který byl zamítnut. Zlaté Údolí poté ukvapeně vystupuje ze soutěže. Havran postupuje bez boje do semifinale. Odpoledne v semifinale lehce zdolává Havran obětavé mužstvo Albatrosu, které mělo ještě dopolední zápas v nohách. Utah postupuje bez boje. Finale hráno v neděli 1. července dop. na neregulerním hřišti a skončilo po tuhém boji porážkou Utahu 0:2 (0:0). Celková klasifikace: 1. Havran, 2. Utah, 3. Albatros. V pátek konaly se o 20. hod. plavecké závody na Libřici. Zvítězil samozřejmě mistr republiky Antoš, který startoval za Albatros. Druhý, vlastně první tramp doplaval Kučera (Utah) přivítán potleskem (Morální vítěz) 3. Piševje před výkonným závodníkem (Údolí děsů) 4. Dušek (Albatros) 5. Hrášek (Utah). Sobota 6. července vrh koulí: 1. Fait (Údolí děsů) 15.25 m; 2. Staněk (Údolí děsů) 14.45 m; 3. Vorel (Údolí děsů) 13.77 m; 4. Hofman (Toronto) 13.61 m; 5. Čita (Toronto) 12.05 m. Koule 5.75 kg. Wolley-ball startovalo 6 osad. 1. Albatros, 2. Lastmai, 3. Toronto. Lan o. 1. Havran, 2. Údolí děsů, 3. Utah. Za osadu Havran tahali členové mistrovského týmu Vyšehrad. Z trampských mužstev nejlepší Utah. Běhy 100 m. Rozběh A: Brian (Ú. d.) 2. Rak (Albatros). Rozběh B: 1. Horčík (Albatros); 2. Hašek (To-

ronto). Finale: Brian (Ú. D.) 12.1 vt. Horčík a Hašek v mrtvém závodě 2 m za vítězem. Gross-country 4 km. 10 startujících. 1. Farkač (Ú. D.); 2. Mareš (Albat.); 3. Trnka (Albatr.); 4. Kubec (Ú. d.); 5. Kučera (Utah). Mimo soutěž 1. Vejvoda (Ú. d.); 2. Hašek (Toronto) vzdal se. Hašek dokázal být nej-sympatičtějším borcem závodů. Osada Toronto může na něho být hrdá. Celková klasifikace: 1. Údolí děsů 25 body; 2. Albatros 17 bodů; 3. Havran 10 bodů; 4. Utah 7 bodů; Toronto-Lastmai 3 body.

K závodům. Závody nebyly bohužel čistě trampské, někteří přivedení závodníci byli na Libřici poprvé. Největší vinu nese pořádkující osada. Kapitán Albatrosu, ač na schůzi delegátů apeloval na kamarádskou čest, přece dopustil, aby startoval za jeho osadu mistr Č. S. R. Antoš, aby nepřišel o pět bodů. Trapně působilo, když Antoš se na Libřici ptal: „Kde vlastně máte tu osadu?“ Komicky vypadalo tahání lana, když herkulové z Havranu (těžká váha Vyšehradu 1907) tahali mužstva jako králíky. Údolí děsů přišlo na závody s potivým osadním mužstvem a zvítězili jen nadšením. Jejich vítězství je všem trampům sympatické. Mužstva, která se rekrutovala z osad, jsou přirozeně na místech posledních. Jim však patří umístění zcela jiné. Doufáme, že osada Albatros napříště pozve skutečné osady a nedopustí, aby startovali mistři a reprezentanti Č. S. R. Bočan-Utah.

V Údolí děsů se připravují osadníci na mohutné lehkootletické závody, k nimž chtějí pravděpodobně pozvat velký počet jiných osadníků. Tak se chlapi na to připravujte!

El Paso. Na zdejším jezírku byly uspořádány závody miniaturních plachetních lodí, postavených bývalým lodním tesařem Nanukem. Zvítězila po tuhém boji Elsinora. K příštím závodům pozvou, doufám, i jiné osady, takže konkurence bude značně větší. (Příště přineseme obrázek těchto malebných závodů.)

Listárna redakce.

Předem všem srdečný dík za milé kartičky z různých čundrů a nápodobně: Dobrej vítr a plný žebradla!

Michigan. Zaplať pámbu, že už je Géza v Asii! Koproliť, na koho mám psát, když neudáváš adresu? Fóry slabší! Hlv-nička oba články později. Suchomel: tak se mi líbíš, piš dále. Elscaptain: Holomci, co je s vámi? Těch fórů je zatím málo. —rek: to sou podfuky s tím posláním, já ještě furt nic nevidím! Hurikáni, ozvete se zase. Jah-da, nehodí se. O. Novák: Zašli ještě jednou ten překlad, někam sem to založil. Osada „U opojení“, Tábor, tak kluci, něco pošlete. B. Beneš, později. Fr. Rei-man, Podmokly, pošlete zase něco! „Hirwack“, upravím. Čundr: tohle ne. Bilek a spol. to vám asi nepovolují. Informujte se u tamnější lesní správy. Fox-Hilba ne, Waikiki tam ale byla! Skochovák, použij, piš dále. Váša, dobrý, jen furt tak dál. J. D. to je pro censora. Tony-Tom, dobrý, pište dále. Váma, nák si klesnu! Lecian; ty taky! Cais: dobrý. Bab, a Ad. jen houšť. „Třetí distrikt“ kluci, něco jiného nechte už těch kanadských žertíků. — Bř-znický zdravím tě, ale pošli něco jiného. R-a Č. Brod, pošli na zkoušku ještě něco. Bartl, všechno dobrý, až na ty obrázky. Otto, totěž. Ko-ar, Velvary tohle ne, ale to je fuk, možná, že se znovu utípněš. Seidl, totěž. Škalda, je to dobrý a že nechám pozdravovat. „Doktor“, nemohu proti některé osadě vystoupiti, ale schovám si to pro všechny případy. San Diego O. H. S. piš po jedné straně a perem — jinak to ujde. „Skořepa“, sem milosrdnej a proto obrázek sem nedal do koše, anobřž „na stranu“. Pokud se raději něco napsat. B. Novotný, něco jiného. dostiž žertíků. W-gner, minulý článek byl dobrý, ale na medaile přec aspirovat nebudeme. „Koliňák“ z tohodle jenom jeden. F. Sch-kes, to nebyli asi trampové! F. Chal-pka zdravímvaši osadu a pište zase. Feld-ein, odpovím, jakmile budu mít trochu času dopisem. Boby A. pošli něco vtipnějšího, Anuše z Údolí, kluci, kdo ste tohle psal? Ozvete se. Ostruha, co je s tebou? To orelské se nikde nehodilo. Chlmecký, později. Ian, nehodí. Palo netrampské. Něco jiného. „Red River“ piš dál. Lida M., to už ste asi třicátá druhá. Pudete mi taky na pohřeb? Olda V-hradský, nic jsem nedostal. Voko, dyť vy ste vlastně docela ftipný. Pište dál.

Golvelovo nakladatelství Praha I., Karlova 12, vydalo

Voldánovu nejveselejší trampskou píseň:

„Malý velký patatý.“

Ve vydávání se pokračuje.

TRAMP vychází čtrnáctidenně, první a poslední sobotu každého měsíce. Jednotlivé číslo 1 Kč. Předplácí se: ročně 22 Kč, půlletně 12 Kč. — Redakce, administrace a expedice: Praha II., Karlova nám. 15. Telefon 43.241 a 43.300. — Filialní administrace pro Velké Brno: Brno, Husova 7a. Telefon č. 5069. — Filialní administrace pro Velkou Ostravu: M. Ostrava-Vitkovice, Zengrova 906. — Filialní administrace pro Přerov: Přerov, Škodova 13. — Vydavatel Quido Langhans. — Zodpovědný redaktor Karel Melíšek. — Tiskem Střeďočeské knihtiskárny, akc. spol. — Používání novin. známek povoleno pod číslem 60.788-VII-1929.